

четъ, пишъ, учъ са, горѣтъ, съ глаголы, защото едни отъ тѣхъ показватъ съществуваніе, други — дѣйствиѣ или състояніе и качество на предмѣта.

93. — Тѣзи разлика въ значеніето на глаголытъ са зва *залогъ* въ грамматиката, оттамъ и казвамы: *залогъ* или *глаголъ* *сщцствителенъ*, *дѣйствителенъ*, *страдателенъ*, *взаименъ* и *срѣденъ*.

94. — Българскый езикъ има само единъ сщцствителенъ глаголъ — *сѣмъ*; той са нарича и *спомогателенъ* относително къмъ другытъ, които общо биватъ отъ дѣйствителенъ или срѣденъ залогъ.

1) Глаголытъ отъ *дѣйствителенъ* залогъ показватъ дѣйствиѣ на единъ предмѣтъ къмъ другый, който са определя съ питаньето *кого* (за лица)? и *какво* или *що* (за нѣща)? Напр. *почитай* царя, *обичай* отечеството си, и пр.

2) Глаголытъ отъ *срѣденъ* залогъ показватъ състояніе или качество на предмѣта; като: азъ *ходѣхъ*, ты *спишь*, огньтъ *гори*, снѣгътъ са *бѣлѣ*, желѣзото *тежи*, и пр.

95. — На дѣйствителенъ залогъ като са притури възвратното мѣстоименіе *са* (вм. *себе*), ставатъ залозытъ *страдателенъ*, *възвратенъ* и *взаименъ*.

1) *Страдателныйтъ* залогъ показва състояніе на предмѣтъ, върху който дѣйствува другый; напр. *Царьтъ са обича* и *почита* отъ своитѣ подданны; той *са бой* отъ Бога, и пр.

Вѣльзска — Отъ този залогъ излазя и причастіето, за което ще видимъ подолу; напр. *человѣгъ обиченъ*, *почетенъ*, и др. т.

2) *Возвратныйтъ* залогъ показва дѣйствиѣ обрънато на самия предмѣтъ, който дѣйствува; напр. *мыѣ са*, *чистѣхъ са*, *хранѣхъ са*, *бранихъ са*, *надѣхъ са*, и др.

3) *Взаимныйтъ* залогъ показва взаимно дѣйствиѣ помежду два или помного предмѣты; напр. азъ *са обичамъ*